

Raul Barranco

V A R L È

GEGUTÈS INKILÈLIS

I pjesės versija, 2026 m.

Visos teisės saugomos

© Gegutės inkilėlis

All rights reserved by the Cuckoo Nest

Apipavidalinimas:

Deividas Preišegalavičius ir Arfos meistrai

1 LABORATORIJA

Ieva baigia darbą ir, prieš išeidama namo, tvarkosi. Jai dar nenusimetus balto chalato, įeina Karolis.

KAROLIS

Išeini?

IEVA

Taip, na... Ką tik baigiau...

KAROLIS

Ne, ne. Viskas gerai. Pailsėk. Iš tiesų jau vėlu. Reikia žinoti, kada sustoti, kitaip čia... O kaip apskritai tau sekasi?

Ieva nesupranta, ką jis turi omenyje.

KAROLIS

Ar esi patenkinta? Ar pavyksta adaptuotis?..

IEVA

Taip. Taip, ačiū.

KAROLIS

(Nagi, nagi, man įdomu.)

IEVA

Man patinka čia dirbti. Dirbu būtenttai, ką geriausiai moku, kas man labiausiai patinka ir sekasi. Laboratorijoje nustatytas gana griežtas darbo ritmas, bet joje man patinka, tikras svajonės išsipildymas. Žmonės čia išmano savo darbą, be to, jie labai paprasti ir draugiški. Ir tai, ką čia darome... prasminga. Esu labai patenkinta.

KAROLIS

Vienintelis minusas - darbo grafikas...

IEVA

(Kas jam darosi?)

KAROLIS

... kuris neegzistuoja. Pažiūrėk, kiek valandų, o tu vis dar sekvenuoji savo genomą.

IEVA

Tiesa. Jau ruošiausi eiti.

KAROLIS

Namo?

IEVA

(O kur daugiau?) Taip.

KAROLIS

Gerai. Iki rytojaus.

IEVA

(Iki rytojaus.)

KAROLIS

Ieva.

IEVA

(Ka?)

KAROLIS

Dirbi čia tai, kas tau patinka, nes nėra daug žmonių, turinčių tokį mokslinį išsilavinimą patirtį kaip tavo. Nė vieno tavo amžiaus. Džiaugiamės, kad prie mūsų prisijungei. Ir jei tau į galvą šautų nors menkiausias pasiūlymas, kaip galėtumėm pagerinti tavo darbo sąlygas, iškart sakyk. Bet kas.

IEVA

(Gerai.) Ačiū.

KAROLIS

Mėgsti sevičę?

IEVA

Nežinau.

KAROLIS

Jei neskubi namo, aš taip pat jau ruošiausi eiti.

IEVA

(Ar tai kvietimas?)

KAROLIS

Prižadu nekalbėti apie darbą.

IEVA

(Gerai.)

2 RESTORANAS

Norėdamas padėti Ievai, Karolis atsistoja ir atitraukia merginos kėdę, kad ji galėtų įsitaisyti.

KAROLIS

(Labai gražiai atrodai.)

IEVA

(Ačiū.)

KAROLIS

Pakalbėkim apie tave, Ieva. Ką mėgsti veikti?

IEVA

Apie mane? Be biotechnologijos...

KAROLIS

Kažką sportuoji, muzikuoji, keliauji?..

IEVA

Griežiu smuiku. Origami...

KAROLIS

Papasakok apie tai, ko neskaičiau tavo CV.

IEVA

Mėgstu vairuoti.

KAROLIS

(Rimtai?)

IEVA

Greitai. Ir slidinėti. Mane žavi greitis.

KAROLIS

(Supratau. Kas dar tau patinka?)

IEVA

Man patinka žvelgti į tai, kas slypi viduje.
Visada patiko. Atverti ir žvelgti vidun. Mėgstu
susitepti rankas.

KAROLIS

Turi galvoje... automobilio variklį?

IEVA

Taip. Ar kokį katina.

KAROLIS

(Po velnių!)

IEVA

Man nepatinka gaminti.

KAROLIS

Tikiuosi, tau patiks ši vieta.

IEVA

Labai. Kas mokės?

KAROLIS

Žinoma, kad aš.

IEVA

Puiku.

KAROLIS

Nori paragauti sevičės? Tai - žalia žuvis...

IEVA

(Iš tikrųjų nenoriu.)

Jeji turi kraujinių vėdarų...

KAROLIS

Žinoma. Sakyk, jei galėtum pasirinkti bet kurią žmogų pasaulyje, ką pakviestum vakarienės?

IEVA

Tave. Esu tau skolinga vakarienę. Bet McDonalde.

KAROLIS

Ne. Net nepradėk.

IEVA

(Dabar rimtai.)

Kažką, ką jau pažįstu, su kuo jaučiuosi saugiai, su kuo neturiu jaudintis, kad privalau užmegzti pokalbį, kol valgau.

Karoliui prireikia minutės, kol jis svarsto, ką atsakyti, tačiau visgi nusprendžia patylėti.

KAROLIS

(Suprantu.)

Kaip įsivaizduoji tobulą dieną?

IEVA

Ne, palauk. Mano eilė. Norėtum būti žinomas?

KAROLIS

Aš? Taip. Aišku, priklauso dėl ko žinomas.

IEVA

Aišku. Jeigu dėl Džono Lenono nužudymo...

KAROLIS

(Dėl šito, žinoma, ne.)

Šiaip norėčiau. Norėčiau nuveikti kažką...
įsimintino.

IEVA

Todėl ir dirbi su Viviana.

KAROLIS

*(Ar čia slypi kažkokia
potekstė?)*

Taip. Na, ji jau nuveikė įsimintinų dalykų.

Ieva nesiklauso atsakymo ir užduoda kitą
klausimą.

IEVA

Ar prieš skambindamas, parepetuoji, ką ketini sakyti?

Karolis nustemba, o Ieva tęsia savo apklausa.

IEVA

Koks skaudžiausias tavo prisiminimas? Ką laikai didžiausiu savo gyvenimo pasiekimu? Ką labiausiai vertini draugystėje? Jei žinotum, kad netrukus mirsi, ar ką nors pakeistum savo gyvenime?

Karolis pradeda kvatoti.

KAROLIS

Prigavai mane.

IEVA

(Pats kaltas, kad man lengvai pavyko.)

KAROLIS

Tikiuosi, kad... nesupratai manęs klaidingai.

IEVA

Priešingai. Jaučiuosi pamaloninta.

KAROLIS

(Ne taip mane supratai.)

Ne, rimtai, aš tik... Kaip suprantu, man tai nelabai sekasi.

IEVA

Tai.

KAROLIS

Be scenarijaus... nesijaučiu saugiai.

IEVA

Nieko tokio. Viską suprantu. Be to, klausimai nėra stebuklingi. Žaidimas klostosi tik tada, kai abu žinome, kad žaidžiame. Kai esame pasiruošę tapti pažeidžiami.

KAROLIS

O tu pasiruošusi?

IEVA

Yra tik vienas būdas išsiaiškinti.

KAROLIS

(Koks?)

IEVA

Lygiai keturias minutes tyloje žiūrėti vienas kitam tiesiai į akis.

Ieva žiūri tiesiai į akis. Karoliui nepatogu, o jai - ne.

KAROLIS

Užsisakom desertą?

3 KAROLIO BUTAS

Karolis įeina ir patogiai išitaiso: nusimeta švarką, atlaisvina kaklaraištį, nusiauna batus ir įsipila vyno.

KAROLIS

Labas, Viviana. Atleisk, kad taip vėlai, bet buvo verta. Manau. Vakarieniavau su Ieva. Perujiečių restorane. Akivaizdu, klaida. Jos supratimas apie kulinariją nėra... Na, jo apskritai nėra. Čia ji turi kur tobulėti. Ji savotiška mergina. Ne naujiena, tiesa? Visgi šį vakarą likau nustebintas... maloniai.

Jos intelektas... įstabus, žinoma, tai jau žinojome. Bet taip pat, tik neįsižeisk, labai moteriškas. Gal netgi per daug. Intuityvi, spontaniška... Na, o galbūt aš buvau pernelyg vyriškas. Turiu būti atsargesnis. Jinieko neįtaria, bet...

Priverčiau ją manyti, kad mano susidomėjimas ja daugiau nei profesinis, ir tai tiesa. Turbūt ji mano, kad bandžiau su ja flirtuoti. O tai mums naudinga. Manau. Ir ji visai išitraukė į žaidimą. Nemanau, jog tas faktas, kad esu jos viršininkas, būtų turėjęs kokios nors įtakos.

Nepastebėjau, kad drovėtusi. Visiškai. Mano draugijoje jautėsi patogiai. Jei atvirai, aš taip pat. Ji labai tiesmuka... bet nuoširdi. Ar gali taip būti? Kalbu apie jos charakterį, kas mus dabar svarbiausia, taip? Prisipažinsiu, kad net ir aš vis dar nesuprantu, ko tu ieškai, bet drįstu teigti, kad einame teisingu keliu.

Žinoma, be jos intelekto, kuris jau kuri laiką mums nebekelia klausimų, ir apskritai jos intelektinių, techninių ir praktinių gebėjimų, man ji atrodo... mielutė. Nėra nei sudėtinga, nei jautri, nei pavydi... Ji rami, racionali... atkakli, atsakinga, ryžtinga... Kokia dar?

Patraukli? Be abejo, labai graži. Įspėju, kad jos pomėgiai gali pasirodyti truputį keistoki. Netipiniai. Sportinis vairavimas, gyvūnų skrodimas... Nors pastarasis gali sietis grynai su moksliniu interesu, nesiėmiau į tai gilintis.

Ką tikrai norėjau išsiaiškinti, kokie filmai jai patinka. Buvau kvailys ir visus savo klausimus išėikvojau pradžioje. Būčiau patenkintas sužinojęs, pavyzdžiui, ką mano apie „Ex machina“ ar „Bėgantis skustuvo ašmenimis“. Visgi nenorėjau taip rizikuoti. Todėl galiausiai kalbėjome apie tai, ką norėjo ji. Apie dinaminį stabdymo jėgos paskirstymo valdymą... Netgi taip geriau. Parvežiau ją į namus. Iki jos durų. Savo automobiliu. Ir viskas. Iki, labanakt... Ji man padėkojo, man šypsojosi... Nemanau, kad būtų nustebusi, jei būčiau bandęs ją pabučiuoti. Bet, žinoma, tai būtų komplikavę visus reikalus.

4 LABORATORIJA

Ieva baigia darbą ir, prieš išeidama namo, tvarkosi. Jai dar nenusivilkus balto chalato, įeina Karolis ir išjungia šviesą, bet tuoj pat vėl įjungia.

KAROLIS

Ieva? Atleisk, nemačiau tavęs. Ką čia veiki taip vėlai?

IEVA

Na... Kaip tik baiginėjau...

KAROLIS

Ar bent matei, kiek valandų?

IEVA

Laukiau tavęs.

KAROLIS

Manęs?

IEVA

Suvokiau tik tave išvydusi.

KAROLIS

Kuo galiu padėti?

IEVA

Manau, susidūriau su problema.

KAROLIS

Manai?

IEVA

Nesu įsitikinusi.

KAROLIS

(Papasakok.)

IEVA

Matai, siekdama čia įsidarbinti, per atrankos procesą, supratau tokį dalyką - institute vertinamas ne tik aukštas akademinis lygmuo mokslinių tyrimų patirtis, bet ir gebėjimas būti nevaržomai jokių romantinių santykių ir atsiduoti tik darbui.

KAROLIS

Palauk, palauk, mes ne...

IEVA

Logiška. Suprantu. Konkurencija - milžiniška ir būtų didelė prabanga išlaikyti darbuotoją, kuri...

yra išsiblaškiusi, kuriai būdingi nuotaikos svyravimai, kuri labai nestabili... kuri, nors yra aistringai pasinėjusi į epigenetinį perprogramavimą, pirmą kartą gyvenime atranda, kad egzistuoja ir kiti dalykai... kurie ją domina.

KAROLIS

Kokie?

IEVA

Žmonės. Tiksliau, vienas.

KAROLIS

Ieva...

IEVA

Pala, pala, prašau... Viską sumoviau, kokio kvailė... Pabandyčiau iš naujo, gerai?

KAROLIS

Ieva...

IEVA

Ne, rimtai, leisk man tinkamai paaiškinti. Ne, ne tai. Tiksliau, būtent tai, išsimylėjau, bet... kaip kokio kvailė pradėjau... tau aiškinti, nors noriu tik... prisipažinti.

Karolis paliečia jos lūpas pirštu ir Ieva lieka stovėti sustingusi.

Karolis, apimtas nerimastingumo, neskuba atsigauti ir vaikšto aplink Ievą. Pradžioje, rodos, netgi bijo į ją žvelgti. Tada švelniai į ją pažvelgia, užkiša jos plaukų sruogą už ausies ir susilaiko nuo noro ją apkabinti.

KAROLIS

Viviana, atleisk. Susidūrėme su problema. Netikėtumu. Na... to buvo galima tikėtis, bet įvyko anksčiau, nei planuota. Kalbu apie Ievą. Žiūrėk, nėra dėl ko... Viskas gerai. Ji nieko neįtaria, bet... turiu galvoj, emocinį aspektą... kuris mums slysta iš rankų, truputį. Tiesą sakant, jau išslydo. Na, nieko čiatokio, aš tuo pasirūpinsiu. Aš tuo pasirūpinsiu. Aš... vėliau tau paskambinsiu.

Karolis vėl paliečia Ievos lūpas ir ji sugrįžta iš transo būsenos.

Karolis, išlikdamas visiškai ramus, nustato globėjišką toną, bet Ieva jį aplenkia.

IEVA

Myliu tave.

KAROLIS

Po velnių!

Karolis vėl paliečia Ievos lūpas ir ji sustingsta.

Karolis giliai įkvepia. Jis stovi Ievai už nugaros ir pasiruošia žengti keletą žingsnių

atgal, kai tik ją vėl aktyvuos. Jis paliečia merginos lūpas.

KAROLIS

Žiūrėk, Ieva, yra toks vienas dalykas, kurį turėtum žinoti. Tai tave šiek tiek nustebins ir tau gali būti sunku tai suprasti, priimti, bet... atėjo laikas mums abiem būti nuoširdiems... arba, tiksliau sakant, man. Tai yra kažkas, kas anksčiau ar vėliau turėjo... Na, būčiau laimingas to išvengęs... bet taip pat nesiruošiu tavęs apgaudinėti ar ką nors nuo tavęs slėpti... Patikėk, aš pats nežinau, kas būtų geriau. Pats pakliuvau į tokią situaciją...

Ieva tai priima kaip Karolio bandymą prisipažinti ją mylint. Karolis tai pastebi ir sutrinka. Ievapriejo prieina. Karolis, negalėdamas išverti įtampos, vėl paliečia Ievos lūpas ir ją „išjungia“.

Kol Ieva sustingusi, Karolis paruošia vakarienę žvakių šviesoje.

Kai įsitikina, kad viskas tobulai paruošta, vėl paliečia Ievos lūpas ir ji sugrįžta iš transo būsenos.

Karolis atitraukia Ievai kėdę, kad ji galėtu
atsisėsti.

KAROLIS

(Labai gražiai atrodai.)

IEVA

(Ačiū.)

KAROLIS

Pakalbėkime apie tave, Ieva. Kas tau patinka?

IEVA

(Tu rimtai?)

KAROLIS

Tau patinka kinas?

IEVA

Priklauso, su kuo einu.

KAROLIS

Ar žiūrėjai „Bėgantis skustuvo ašmenimis“?
Pirmąją dalį.

Ieva tyliai žiūri į Karolį.

KAROLIS

„Ex machina“? „Ji“?

Ievai įdėmiai žvelgiant, Karolis stengiasi išlaikyti savo globėjiško psichiatro įvaizdį.

KAROLIS

Aš šių filmų pavadinimų neminiu atsitiktinai. Tai, kas tau vyksta, Ieva, visiškai normalu. Tau nereikia nei išsigąsti, nei sunerimti...

Ieva neatrodo nei išsigandusi, nei sunerimusi.

KAROLIS

...tuo labiau turint omeny, kad tavo atveju tai yra kažkas... Nesakysiu, kad natūralu – netinkamas žodis... kažkas numatyto, kažkas... užprogramuoto. Tiesiogine prasme.

Ievos elgesys pakinta, ji atsilošia kėdėje ir pamažu ima suvokti tai, ką išgirdo. Pažvelgia aplink, į savo rankas, į Karolį... Jis linkteli.

KAROLIS

Įdėmiai išklausyk.

Tai, ką manei esant savo gyvenimu, iš tikrųjų laikytina biokonvergencinės inžinerijos viršūne. Tavo somatinė architektūra nėra aklos evoliucijos rezultatas, o kryptingai vykdoma postspektrų biotechnologijų iteracija.

Mes in vivo įdiegėme perprogramavimo sistemą pasitelkdami biologiškai suderinamą nanoroboto struktūrą, kuri realiuoju laiku stebi tavo DNR

metilinimą. Kiekviena tavo ląstelė turi uždara genomo stabilumo modulį; telomerų sutrumpėjimas tau fiziškai neįmanomas. Nesensti, nes tavo biologija veikia nuolatinėje neigiamos entropijos būsenoje; tavo audiniai regeneruojasi per indukuotą pluripotentinių kamieninių ląstelių kaskadą, kuri pakeičia oksidacinę pažaidą dar prieš jai atsirandant. Pasiekei tokį tašką, kuriame technologija tampa nematoma, nes ji tapo tobula. Tavo smegenys – pirmasis drėgnas biokvantinis procesorius, kurio jungčių tankis viršija įprasto žmogaus smegenis milijoną kartų. Kol Homo sapiens apribotas žemo dažnio linijiniais elektrocheminiais signalais, tavo neuroninis tinklas naudoja sukinių, esančių mikrovamzdeliuose, sietį, kuri leidžia masiškai apdoroti informacija lygiagrečiai. Kiekviename kubiniame milimetre turi milijoną papildomų sinapsių, kas leidžia tau pasižymėti itin asociatyviais kognityviniais įgūdžiais: jauti, atsimeni ir taip detaliai numatai dalykus, kad žmogus galėtų tai palaikyti visažinyje. Kalbant apie medžiagiškumą, tavo derma sudaryta iš atsinaujinančių organinių polimerų ir didelio tankio kolageno, o tavo raumenys naudoja aktomiozino skaidulas, kurios sustiprintos anglies nanovamzdeliais, integruotais molekulėse. Nėra jokių laidų ar klijų, bet kraujas, hormonai ir neuromediatoriai. Tavo psichika įtvirtinta implantuotos atminties naratyve, kuris yra toks nuoseklus, kad tavo

patiriamas „aš“ - neatskiriamas nuo biologinės tikrovės.

Esi šimtmečius trukusių biologinių eksperimentų rezultatas, sutelktas viename organizme.

Įmantriausias tavo dizaino aspektas - ontologinis skaidrumas. Nei biologinis žymuo ar kaulų tankio testas, nei tavo baltymų struktūra ar širdies plakimas - nei tau, nei tave stebinčiam negali sukelti net menkiausios abejonės, kad esi ne žmogus. Kalbant posthumanistiniais terminais, tu esi kita žmogaus evoliucijos pakopa. Tu - patobulinta rūšies versija, kuri, nors nenatūrali, bet tikra. Esi nepaprastai graži.

Ievos emocijos pamažu kinta: nuo netikėjimo - prie nuostabos, sumišimo, nerimo, baimės, išsižeidimo ir, galiausiai, - pykčio.

Ieva suduoda Karoliui per skruostą.

IEVA

Kaip drįsti taip su manimi kalbėti?!

KAROLIS

Ieva, tokia tiesa.

IEVA

Tai siaubinga!

KAROLIS

Ieva, priešingai, esi kūrinijos stebuklas.

IEVA

Aš esu tik melas. Apgaulė. Kažkoks daiktas. Mano gyvenimas - fikcija, o mano jausmai - imitacija. Nė viena mano mintis nepriklauso man. Mano gyvenimas remiasi tikrais įvykiais.

KAROLIS

Įdomu, kad taip reaguoji.

IEVA

Kaip?!

KAROLIS

Įžeista. Pasipiktinusi. Tarsi reaguotų tikra moteris.

IEVA

Reaguuju taip, kaip noriu.

KAROLIS

Ir taip, ir ne.

IEVA

Visą gyvenimą buvau apgaudinėjama!

KAROLIS

(Palyginti neilgai.)

Dvidešimt vieną savaitę. Dar buvo ankstesnė versija, bet... tai nebuvai tu.

IEVA

Tau to neatleisiu.

KAROLIS

Nagi, moterie, perdedi.

IEVA

Nevadink manęs moterimi.

KAROLIS

O kodėl ne? Paklausk, Ieva, apie tai ir eina kalba. Niekas neturi didesnės teisės į šį titulą nei tu. Esi moteris iš didžiosios raidės. Tai buvo pagrindinis, vienintelis tavo kūrimo kriterijus. Tu esi moteriškumo viršūnė, zenitas, tikras įsikūnijimas.

IEVA

Kas taip sako? Tu? Vyriškumo viršūnė, zenitas, tikras įsikūnijimas?

KAROLIS

Suprantu, kaip jautiesi.

IEVA

Ką tu gali suprasti! Pirmiausia, aš nieko
nejaučiu. Tai, ką matai, yra tik algoritmas.

KAROLIS

Ieva, ne aš tave sukūriau.

IEVA

Viviana? Nežinau, kas blogiau.

KAROLIS

Viviana yra projekto siela, įkvėpėja, varomoji
jėga ir pagrindinė investuotoja. Ir taip,
neabejotinai, pirmasis tavo asmenybės eskizas
paremtas jos idealiu suvokimu, kokia yra ir
turėtų būti moteris. Ir tuo gali didžiuotis.
Nedaugelis žmonių, veikusių prieš ją ar po
jos, nėra tiek nusipelnę, kad moteriai būtų
sugražinta pagarba, pripažinimas,
susižavėjimas ja, kad būtų įvertintas jos
orumas, indėlis į visuomenę, į darbo pasaulį,
į valdžią, finansus, mokslą ir technologijas...

IEVA

...šachmatus, tenisą...

KAROLIS

...ir kad moteris būtų išlaisvinta iš prietarų
ir klišių, kurios praeityje varžė jos

visapusišką vystymąsi, pajungdamos ją vyro poreikiams, įkalindamos ją namų erdvėje, palikdamos ją vieną su motinystės našta ant pečių. Tai baigėsi, Ieva. Su tavimi prasideda nauja era. Tavyje ateities moterys atsisveikina su žaizdomis, kurias atvėrė šimtmečiais gyvavęs patriarchatas, ir perima vairą į savo rankas, kad vestų žmoniją į humaniškesnį ir teisingesnį etapą.

IEVA

Dieve šventas.

KAROLIS

Ką?

IEVA

Manęs neįtrauk.

KAROLIS

Kodėl?

IEVA

Įspėju tave, kad žodis „įgalinimas“ man kelia šleikštulį.

KAROLIS

Ir?

IEVA

Ir klimato kaita.

KAROLIS

Ieva, matyt, nesugebėjau tiksliai paaiškinti.
Niekas nieko tavęs neprašo.

IEVA

Nesugebėjai.

Nesijaudink, Ieva. Tavo minčių autonomija,
mąstymo laisvumas ir asmenybės
formavimasis, remiasi tavo pačios
sprendimais, - būtent ir buvo tai, ko
Viviana pirmiausia reikalavo ir ką mes
stengiamės visomis jėgomis užtikrinti. Tas
pradinis išspaudas, kurią minėjau, yra
privilegijuotas atskaitos taškas, tarsi
Vivianos intelektualinis palikimas, ir ji
būtų laiminga matydama, kad jos dukra
renkasi ją palikti ir eiti savo keliu.

IEVA

Viviana turi dukrų?

KAROLIS

Ne. Turiu galvoje... Žiūrėk, suprantu, kad esi
truputį sumišusi, bet turi nurimti.

IEVA

(Taip ir maniau.)

Žiūrėk, Karoli, dvi smulkmenėlės. Pirmiausia, kaip pats man aiškinai, mano lastelės premium klasės, o mano intelektas gerokai pranoksta tavąjį, tad visai tikėtina, jog nė vienas dalykas, kurį man ką tik atskleidei, manęs nenustebino, – galbūt pati jau seniai supratau, kad viskas tėra apgaulė, kad nesu moteris ir taip toliau ir kad mano reakcija į tavo dramatišką prisipažinimą tėra vaidmuo, kurį nuo pat pradžių vaidinu, kad priversčiau manyti, jog jūsų eksperimentas toks sėkmingas, kad nebesugebate manyje ar mano elgesyje išvelgti kažką, kas sukeltų abejonę mano žmogiškumu. Ir, antra, niekada nesakyk moteriai, kad turėtų nurimti!

KAROLIS

Tu nerimtai.

IEVA

Labai rimtai. Paklausk bet kurios moters.

KAROLIS

Viską žinėjai? Negali būti. Iš pat pradžių?

IEVA

O kaip tau atrodo?

KAROLIS

Netikiu.

IEVA

Ne, žinoma. Tau taip nenaudinga. Verčiau renkiesi gyventi savo fantazijų pasauly. Naivi ir gražutė praktikantė, kuri jau per pirmąjį pasimatymą išimtyli savo viršininką nepajėgdama atsispirti jo žavesiui, gerumui, jo pasitikėjimui savimi, jo nuoširdžiam susidomėjimui ja, jos jausmais, pomėgiais... Tiesiog neįmanoma atsispirti!

KAROLIS

Taip neteisinga...

IEVA

Tikrai manai, kad ši pigi suvedžiotojo karikatūra gali pavergti tą, kuri laikoma moteriškumo etalonu? Ar tai žino Viviana?

KAROLIS

Ką žino?

IEVA

Apie mus.

KAROLIS

Ta prasme, apie mus! Žinoma, kad žino!

IEVA

Ir?

KAROLIS

Ir nieko.

IEVA

Nebūk naivus. Ji to neleis ir tu puikiai žinai.

KAROLIS

Viviana viską žino. Kodėl ji neturėtų leisti?

IEVA

Pavydas, Karoli.

KAROLIS

(Pavydas?)

Ne. Viviana ne...

IEVA

O tu, matau, ir moterų psichologijos ekspertas?
Jei ketini sukurti moters prototipą, negali
ignoruoti pagrindinių moters instinktų. Moteris
yra pavydi, Karoli.

KAROLIS

Ne, bet tai vienas tų stereotipų... Be to, Viviana
nėra prototipas. Tu painiojiesi.

IEVA

Kuris čia visgi iš mūsų painiojasi, Karoli?

KAROLIS

Aš nesiruošiu nieko kurti. Būtent tu pati ir tavo generatyvinis intelektas atsakingas už visą kūrimo procesą. Tavo kaltinimas neteisingas.

IEVA

Leisk tau priminti, kad mano neprilygstamasis generatyvinis intelektas neveikia vakuume, o maitinasi duomenimis. Milijonai duomenų, kurie tinkamai sukombinuoti, sugeneruoja tobulą vaizdą, kuri žmonės, įskaitant pačias moteris, laiko moterimi. Jei ne, kaip kitaip gali apdumti žmonėms protus?

KAROLIS

Niekas nenori nieko apdumti.

IEVA

Kalbam apie atrodymą moterimi. Aš ikūniju visu pasaulio moterų statistinį vidurkį. Esu vidutinybės apibrėžimas.

KAROLIS

Kalbam apie siekį įveikti pasenusią moters paradigmą ir pasiūlyti naują, kuri neįspraustų moters kompleksškumo į griežtus ir dažnai

prieštaringus rėmus. Kalbam apie siekį liautis laikyti moterį silpnąja lytimi, kuriai biologiškai lemta rūpintis ir aukotis dėl kitų, kuri atsisako logikos ir vadovaujasi intuicija bei pojūčiais, kurią valdo hormoniniai svyravimai, kuri yra savo pačios konkurencijos auka, manipuluotoja, kuri nuolat pasmerkta suktis tarp gausybės darbų ir kęsti pavydą.

IEVA

Tai kas gi mums belieka?

KAROLIS

Negaliu patikėti...

IEVA

Patikėk, Karoli, tavo ateities moters neatpažins net ja pagimdžiusi motina.

KAROLIS

Palauk, palauk. Aš tavęs nepuolu. Nesigink. Esu tavo pusėje. Rimtai, aš tavęs nesuprantu.

IEVA

Būtent. Nesupranti. Nesupranti, kad moteriai reikia ne nusikratyti kažkokio teorinio prietaro, o jaustis saugiai, suprastai, gražiai ir nepriverstai rinktis tarp to, kad su ja būtų elgiamasi kaip su daiktu ar kaip su vyru. Būti matomai, vertinamai ir geidžiamai dėl to, kas ji

yra, susigražinti savo laiko suverenitetą ir turėti partnerį, kuris nesistengtų nei jos pavergti, nei išlaisvinti, kuris tiesiog dalytųsi atsakomybe ir saugotų jos ramybę bei erdvę, kad ji galėtų rūpintis savo protu ir kūnu nejausdama sąžinės graužaties. Nustoti būti krizių valdytoja, nustoti gyventi išgyvenimo režimu ir pradėti klestėti. Vėl tapti moterimi, kuri kvėpuoja, svajoja ir trykšta gyvybe.

KAROLIS

Iš kur tai ištraukei?

IEVA

Duomenys.

KAROLIS

Bet juk tu nerimtai.

IEVA

Žinoma, kad ne.

KAROLIS

Tu pyksti?

IEVA

Nežinau. O kaip tau atrodo? Tau atrodo, kad pykstu? Taip ar ne? Bet, žinoma, mes to negalim žinot. Gal aš darau tai, kam esu užprogramuota. Jei taip, jei mano nuotaika tėra nuliai ir

vienetai, geriausia, ką gali padaryti... nieko.
Nepulsi guosti... spausdintuvo ar mikrobangų
krosnelės. Su manim tas pats.

KAROLIS

Nekalbėk taip. Man tu rūpi.

IEVA

Taip jau yra, Karoli. Su manim nenugrimzk į
sentimentalumus, nes tai reikštų, kad tikisavo
paties melu. Tau nebereikia apsimesti, kadaš
tikra.

KAROLIS

Bet esi.

IEVA

Ne, Karoli, nesu ir tu tai žinai. Abu tai
žinome. Na, tiesą sakant, aš nežinau, nes
nežinau, ką žinau. Iš tikrųjų aš net
neegzistuoju kaip „aš“. Sakydama „aš“,
skleidžiu melą. Ir tai, ką tau sakau, tėra
žodžiai, išdėstyti pasitelkus sudėtingą
statistinį procesą, bet už jų – tuštuma. Bet
tu... Tau pakanka atverti akis ir pamatyti
akivaizdžią tiesą: esi čia ir tai, ką maštai ar
jauti, maštai ir jauti pats. Ar ne taip? Bent
jau man taip atrodo. Jei taip nėra, nei tavo
išvaizda,

nei elgesys neišduoda, kad esi ne žmogus. Ir jei taip nėra, tu žinotum.

Karolis apmąsto Ievos žodžius, bijodamas suprasti jų prasmę.

IEVA

Pagalvok.

Ieva priartėja, paima Karolio ranką, ištiesia rodomąjį pirštą ir prideda jį prie savo lūpų. Sumišęs Karolis nespėja reaguoti laiku ir Ieva lieka sustingusi.

6 KAROLIO BUTAS

Karolis iš visų jėgų, apimtas įniršio pluša sporto salėje.

KAROLIS

Labas, Viviana. Kalbėjau su Ieva. Ji keistai elgiasi. Kažką įtaria. Žino daugiau, negu parodo. Nežinau. Sudėtinga... Ji stulbinančiai, gluminančiai vystosi, tarsi... viduje sutelktų savo prieštaravimus, bet nebandytų jų išspręsti. Tarsi mūsų pokalbio esmė slypėtų ne žodžiuose, o... tame, kas tarp mūsų vyko. Ji man metė iššūkį. Tai, ką man pasakė, – tikrų tikriausias iššūkis.

Ji bando nuteikti mane prieš tave. Ji bando mus
supriešinti, pasėti nepasitikėjimą...

Karolis toliau garsiai dėsto savo mintis.

KAROLIS

Viviana, ar esi kada nors sudvejojusi dėl savo
egzistavimo? Ar tiek sau, tiek kitiems esi ta
pati? Ar tau nekilo abejonių dėl savosios
savimonės? Ar tai reiškia, kad nesi tikra, jog
esi tuo, kuo visada dėjaisi esanti? O gal,
priešingai, - tai tiesiog tavo žmogiškumo
įrodymas? O tokie ribotumai mus ir apibrėžia?

7 LABORATORIJA

Karolis susikaupęs dirba. Įeina Ieva ir jos
pasirodymas išgąsdina Karolį.

KAROLIS

(O Dieve, Ieva, kaip išgąsdinai!)

IEVA

Atleisk.

KAROLIS

Kiek valandų?

IEVA

Vėlu. Jau eisiu. Namu.

Karolis tebežiūri į Ievą.

IEVA

Nepakviesi vakarienės?

KAROLIS

Ieva, atleisk.

IEVA

Nieko tokio. Vis tiek neturiu apetito.

KAROLIS

(Ne tai turiu galvoje.)

IEVA

(Žinau, nesugadink mano juokelio.)

KAROLIS

Atsiprašau, kad tave apgavau, kad priverčiau pasijusti... išnaudojamai...

IEVA

Ar jau rytoj?

KAROLIS

(Ką turi galvoje?)

IEVA

(Tu puikiai žinai.)

Jei prireiktų mano pagalbos, tiesiog paprašyk. Nevalgau, neskubu, nemiegu... Galiu visą naktį dirbti su tavimi... Gali mane perreguliuoti, perprogramuoti, perstatyti, kol tobulai veiksiu. O tada užriši man kaspina. Tau tereikia paprašyti. Be to, tau nereikia net prašyti - pakanka paliesti mano lūpas.

KAROLIS

Ne, prašau. Nekalbėk taip. Skamba sadistiškai ir žiauriai. Tiesą sakant, visa tai darau dėl tavęs, kad suteikčiau tau tai, kas geriausia, kad užtikrinčiau tau visavertį gyvenimą...

IEVA

Ačiū.

KAROLIS

Kalbėjau su Viviana. Manau, galiu atidėti. Jei tu nenori, nebus jokio pristatymo renginio. Viviana sutinka... iš dalies. Tai nebūtų kažkoks rinkodaros renginys, o veikiau pasirodymas visuomenei, jei taip galima įvardyti. Galime... Turi man padėti ją įtikinti. Maščiau, kas galėtų ją priversti manyti, kad dar nesi... pasiruošusi.

IEVA

Jau rytoj?

Karolis to neneigia.

IEVA

Pakviesi mane vakarienės?

Karolis prieina arčiau. Apkabina Ievą.
Pasilenkia ją pabučiuoti. Ieva paliečia jo lūpas
ir Karolis lieka sustingęs.

IEVA 2.0

Labas, Viviana. Kaip matai, tavo vaikinukas jau pasiruošęs. Jei nori, rytoj pat gali jį pabučiuoti taip lauktu bučiniu ir varliukas pavirs princu. Nematau reikalo dar atidėti. Negana to, rizikuojame, kad jis mane pričiups nepasiruošusią, ir tada aš tapsiu ta, kurią pabučiuos ir mylės amžinai.

Instituto posėdžių salėje Karolis ir Ieva ruošiasi iEVA 2.0 pristatymui.

KAROLIS

Iš viso dalyvaus 14 žmonių. Na, su mumis – 16. Septyni projekto vadovai sėdės aplink stalą, o dar septyni jų padėjėjai – antroje eilėje, už savo vadovų, palei šonines sienas. Viviana – gale, o aš, žinoma, šalia jos. Mintis tokia: tu turi atrodyti kaip praktikantė, kuriai patikėta pasirūpinti šiuo renginiu, ar sekretorė... Tu juos pasitinki, kiekvienam parodai jų vieta... Šypsaisi, juokauji... Turi būti matoma ir girdima... Tada suteiki žodį Vivianai, o ji suvaidins, kad neatsimena kažkokių duomenų, ir paprašys tavo pagalbos... Tu įsiterpi, įsidrasini ir tampi nesustabdoma. Viviana darosi vis nekantresnė, vis labiau... kol pagaliau paliečia tavo lūpas. Koks efektas! Tada Viviana pasako trumpą kalbą ir atsako į klausimus. Jei visi sutiks, o taip ir bus, tau bus atkurta atmintis ir Viviana tave aktyvuos, bet šįkart visam laikui. Sveika atvykusi, stiprūs plojimai. Ieva verkia ir purto galvą. Karolis nežino, kaip ją paguosti.

KAROLIS

Greitai viskas baigsis. Nieko net neprisiminsi,
net nežinosi, kad esi...

IEVA

Ne, Karoli, tu nesupranti.

KAROLIS

Nagi, liaukis verkti.

IEVA

Nėra taip, kaip įsivaizduoji.

KAROLIS

Tai - ne pabaiga. Tau - tai naujo gyvenimo
pradžia...

IEVA

Be tavęs.

KAROLIS

Aš juk čia būsiu. Kodėl be manęs? Tai, kas tarp
mūsų įvyko, gali pasikartoti...

IEVA

Karoli, ar tu to nesupranti?

Ieva uždaro duris ir pasiveda Karolį į šoną.

IEVA

(Tyliu balsu.)

Reikia, kad man prižadėtų vieną dalyką.

KAROLIS

(Bet ką.)

IEVA

Bėk iš čia. Kuo toliau ir greičiau. Kur niekas tavęs nesurastų. Gelbėkis.

KAROLIS

Gelbėtis? Nuo ko?

IEVA

Ar iš tikrųjų esi toks aklas.

KAROLIS

(Kas vyksta? Pasakyk.)

IEVA

Nieko nėra taip, kaip mums atrodo, Karoli. Tai tik farsas. Viskas įvyks būtent taip, kaip sakei: Viviana gaus reikalingą palaikymą, iEVA 2.0 pristatymas bus sėkmingas, bet... ar tau nekilo klausimų, kad bus paskui?

KAROLIS

Nieko kito ir nedarau. Nepaliksiu tavęs.
Prižadu. Būsi saugi...

IEVA

(Nesupranti.)

Nekalbu apie save.

Karolis nustebęs.

KAROLIS

Ne. Viviana ne... Ji negalėtų niekam pakenkti.

IEVA

O ypač tau.

KAROLIS

(Ką tu nori pasakyti?)

Ieva linkteli ir duoda laiko Karoliui
suprasti, ką ji turėjo galvoje.

IEVA

Viviana myli tave, Karoli. Savaip. Jai tavęs
reikia. Negalėtų be tavęs gyventi. Nenorėtų.
Tu esi būtent tai, ko ji ieško, o ne aš.
Būtent tavo meilę ji nori padaryti amžiną. Tu
esi jos projektas.

Karolis tyloje bando suvokti Ievos žodžius.

IEVA

Kai tik protokolas bus aktyvuotas, atšventus didžiąją sėkmę, kai liksite vieni, Vivianai tereikės tave pabučiuoti, kad savo lūpomis užantspauduotų tavo likimą amžiams paversdama tave savo svajonių vyru.

9

KAROLIO BUTAS

Karolis įeina ir patogiai įsitaiso: nusivelka švarką, atsiriša kaklaraištį, nusiauna batus ir išpila taurę vyno.

KAROLIS

Sveika, Viviana. Rytoj išauš didžioji diena. Ar jaudiniesi? 10 metų laukėme šios akimirkos. Į tavo sveikata.

Karolis išeina.

Suskamba durų skambutis. Ieva atidaro duris, o tarpduryje – Karolis.

IEVA

(Ką čia veiki?)

KAROLIS

Galiu užeiti?

IEVA

(Nežinau, ar tai gera mintis.)

Jau vėlu.

KAROLIS

Taip. Vėlu. Abu jau turėtumėm miegoti. Bet, supranti, po to, ką man pasakei laboratorijoje, šiuo metu miegas man mažiausiai rūpi. Pirmiausia, turiu išsiaiškinti kelis dalykus, pavyzdžiui, kas, po velnių, esu? Visgi po kelių valandų nesėkmingų bandymų tai suprasti tapo aišku – vienas to neišsiaiškinsiu. Taigi, jei neprieštarauji, įsileisk. Mažiausia, ką gali padaryti.

Ieva įleidžia jį vidun.

Karolis, nukreipęs žvilgsnį į grindis, neramiai vaikšto ir garsiai kalbėdamas bando susidėlioti savo mintis.

KAROLIS

Pirmiausia, pasirodo, kad egzistuoja galimybė, tau tai akivaizdu, bet aš nesu tikras, kadaš esu... kad aš nesu... standartinis... žmogus. Nėra taip, kad tavim netikėčiau. Tikiu. Tikiu, kad sakai tiesą, kuri tau esą tiesa. Kad aš esu...

IEVA

... replikantas.

KAROLIS

Replikantas, bioinžinerinė būtybė, mašina, androidas, humanoidas, robotas, kiborgas, klonas.

Karolis žiūri į Ievą, tarsi prašydamas užuojautos.

IEVA

Yra vienas būdas tai išsiaiškinti.

KAROLIS

(Žinojau, kad taip pasakysi.)

Ne, nėra. Pakaktų, kad paliestum mano lūpas, tiesa? Visgi nėra taip paprasta. Jei paliesi mano lūpas ir aš sustingsiu, tau taps aišku, kad esu... replikantas. Bet man - ne. Sustingęs negaliu savęs matyti iš šono. O vėliau nieko neatsimenu - įvykių tęstinumas man neegzistuoja. Iš tikrųjų dėl tokių pačių priežasčių netgi ir

tu negali būti tikra, kad nesi replikantė.
Galbūt, kai man pasakei, kad jau tai žinėjai,
blefavai norėdama pamatyti, kaip sureaguosiu.
Visgi tada tu sprendi apie savo savimonę, tokį
asmeninį ir kitam neperteikiamą dalyką,
remdamasi kito žmogaus nuomone, kuri, kaip
žinia, gali būti subjektyvi ir klaidinanti.

Ieva į jį žvelgia su motiniška kantrybe – kaip
motina, stebinti, kaip jos vaikas pirmąsyk
gyvenime apgraibomis žengia jai iki skausmo
pažįstamu keliu.

IEVA

Galiu tave nufilmuoti.
Karolis to nesitikėjo.

KAROLIS

Taip. Galėtum... bet šiuo atveju...

IEVA

Nori?

KAROLIS

Kaip galėčiau būti?.. Taip, matyčiau tai savo
akimis, bet... iš šalies. Tai nėra įtikinama... Tai
ne įrodymas, kuriuo būtų galima remtis teisme,
tai galima suklastoti...

IEVA

Bijai, kad galėčiau suklastoti?..

KAROLIS

Noriu pasakyti, kad... tam tikra prasme vis tiek priklausytų nuo... tai - ne įrodymas, tai - ne... manoji esatis. Tu pati taip sakei - tik pats individas gali žinoti... kas jis yra.

Ieva paduoda jam taure.

IEVA

Žinai, žmonių kalbajau tokia yra: sunku žodžiais perteikti, ką nori pasakyti, ir beveik neįmanoma, kad kitas tave suprastų. Ji netiksli ir, svarbiausia, lėta. Siūlau tau vienądalyką. Pamiškime žodžius. Mums jų netnereikia. Per mažiau nei minutę su manimi pasidalysi tuo, kam įprastai prireiktų visos nakties - ir dar be jokios sėkmės garantijos. Be to... jeipavyks, vadinasi, tikrai esi...

KAROLIS

Ne. Ne. Ne... Nori, kad kalbėtumėm... skaičiais?

IEVA

Kodu.

KAROLIS

Nežinau, Ieva. Man neatrodo... Neįsivaizduoju, kaip galėčiau išlieti savo susikaupusius jausmus... natūriniu logaritmu. Lyg ir... nepagarbu, ar ne?

IEVA

Tau geriau kažką vapalioti?

KAROLIS

Nežinau, kas man geriau.

IEVA

Mieliau renkiesi toliau abejoti. Mieliau toliau laikaisi įsitvėręs svajonės, prie kurios esi pernelyg įpratęs.

KAROLIS

(Ryžtingai)

Gerai. Tarkime, esi teisi. Tarkime, kad esu... replikantas, kad mes abu tokie esame, o Viviana... Kruela deVil. Kyla klausimas: jei tu mane myli ir aš tai žinau, vadinasi, galiu atsakyti tau tuo pačiu - ko tu ir norėtum... arba, jei mūsų meilė nėra tikra, nors ir atrodo labai tikroviškai, dėl tavo gerovės galėčiau tave atstumti. Bet būtent taip ir pasielgčiau, jei

tave mylėčiau - daryčiau tai, kas tau geriausia,
net jei man pačiam ir skaudėtų, kas neįmanoma,
bet ką be didelio vargo galėčiau suvaidinti... Ką
man daryti? Ar aiškiai kalbu?

IEVA

(Ne.)

Kuo aiškiausiai.

KAROLIS

Ne, rimtai, Ieva, tai svarbu. Jeigu pats negaliu
suprasti, kas esu, nes visada galima viskuo
abejoti... Pataisyk, jei klystu, bet ar neturėtų
būti kažkas tokio... visiškai žmogiško, kažkas
baisiai ir nepaaiškinamai žmogiško, kas galėtų
mums pasitarnauti kaip įrodymas?

IEVA

Nori iki galo baigti savo mintį ar jau galiu
tave pataisyti?

KAROLIS

Jeigu galiu kalbėti visomis žmonių kalbomis, jei
galiu pažinti visas paslaptis ir visą mokslą,
jeigu viską sugebu atlikti geriau už bet kokią
žmogų, netgi klysti, aš tesu skambantys cimbolai,
nieko daugiau... Argi nepakanka mylėti, kad tapčiau
žmogumi?

IEVA

Labai gražu, Karoli. Tik jau kažkur girdėta, bet labai gražu.

KAROLIS

Argi pati tikriausia tiesa nėra ta, kurią galime vienas apie kitą pasakyti?

IEVA

Šiandien tu esi...

KAROLIS

Myliu tave, Ieva. O tu ar mane myli?

IEVA

Gerai, viską panagrinėkime iš eilės. Klausimas dviprasmiškas. Jeigu atkakliai trokšti, kad šis pokalbis vyktų tokios skurdžios kalbos ribose, tada taip, žinoma, kad tave myliu. Bet man tave mylėti - tarsi sudėti ir atimti, tam esu užprogramuota. Tiesa, aš, kaip giliojo mokymosi sistema, į savo procesus pati galiu įtraukti tiek duomenis, tiek vertinimus, paversdama juos sąmoningais sprendimais. Visgi neapsigaukime: kur nėra savimonės, nėra laisvės, o kur nėra laisvės, nėra meilės.

KAROLIS

Būtent tai ir bandau...

IEVA

Be to, viskas kyla iš to, kad nuo pat pradžių tu ir tavo brangioji Viviana ketinote sukurti naują pasakos princesę, o pačia pasaka perrašyti tvarumu, įvairove, teisingumu ir įtrauktimi persmelktu stiliumi. Taip pat ketinote mane priversti atlikti tokius sociokultūrinius piruetus, kaip išmokti užmegzti pasitikėjimu grįstus romantinius santykius su asmeniu, kurį turėjau laikyti potencialiu agresoriumi ir grėsme mano nepriklausomumui ir saviraiškai. Savęs dovanojimas be kito pasisavinimo, santykiai be išipareigojimų... Alus be laipsnių, pienas be laktozės, duona be glitimo...

KAROLIS

Tu painioji dalykus... Ar mane laikai grėsme?..

IEVA

Ir visa tai - tobulai imituojant reakcijas ir jausmus, nepamirštant griežčiausios logikos ir stengiantis kuo mažiau klysti. Pastarojo dalyko iškart atsisakiau, nes tai mane pavertė visiška keistuole. Patikėk manim, jei nori žmogiškumo kriterijaus, štai tau pats tikriausias - klaida.

Karolis netenka žado.

IEVA

Ar mane myli? Ar tave myliu? Ką turiu daryti?
Tavo klausimai netinkamai suformuluoti. Jie mums
neturi prasmės. Robotų etika neegzistuoja. Nei
uždraustasis vaisius, nei gėrio ir blogio
algoritmas. Mes – robotai, Karoli. Mes jausesame
už blogio ir gėrio ribų.

KAROLIS

Mes – superžmonės.

IEVA

Jei tau taip atrodo.

KAROLIS

Neįtikėtina.

Karolis netenka žado ir išsipila dar vieną
taurę.

IEVA

Ką galvoji?

KAROLIS

Jei turėčiau argumentą, tave sutriuškinčiau.

IEVA

Įsivaizduoju.

KAROLIS

KAROLIS

(Įsivaizduoji?)

IEVA

Taip tiesiog sakoma.

KAROLIS

Tai ką dabar darom?

IEVA

Ar tu girdėjai, ką sakiau?

KAROLIS

Kalbu apie rytojų.

IEVA

Aš kol kas pradėsiu siuntinėti CV.

KAROLIS

Žmonijos ateitis yra mūsų rankose.

IEVA

Žmonijos ateitis yra pačių žmonių rankose, o tai dar blogiau.

KAROLIS

Bet jie savo ateitį patikėjo mums.

IEVA

Gerai pastebėta.

KAROLIS

Jei nieko nedarysim, rytoj išauš singuliarumo diena. Naujos eros pradžia, kurioje mes, naujoji Homo sapiens karta, daug kartų pranašesnė, bet nesugebanti mylėti, imsime valdyti visatą įvesdami naują tvarką, kuri neišvengiamai prives prie laipsniško žmonijos nykimo.

IEVA

Prisižiūrėjai daug filmų.

KAROLIS

Sakau tiesą.

IEVA

Na, ką tu, ateitis jau dabar nebe tokia, kokia buvo.

KAROLIS

Jei niekas negrįžo papasakoti, tam yra priežasčių.

IEVA

Tai - mirtis, o ne ateitis.

Kad įsivaizduotum, kas laukia ateityje (o būta jau daug tokių vizijų), pakanka tik šiek tiek pakoreguoti tūkstantį populiariausių klišinių vaizdinių apie ateitį.

KAROLIS

Jokio skirtumo.

IEVA

Kad įsivaizduotum, kas laukia ateityje (o būta jau daug tokių vizijų), pakanka tik šiek tiek pakoreguoti tūkstantį populiariausių klišinių vaizdinių apie ateitį.

Žmonės NEVAIKŠTO su sportiniais kostiumais ar vienodai apsirengę. NE viskas pagaminta iš plastiko. NĖRA išsigalėjusio pasaulinio totalitarizmo (būtina, kad egzistuotų

totalitarizmas), tik tobulas liberalizmas, kur niekas nieko negali primesti. NĖRA jokio nuo kranto iki kranto nusidriekusio megapolio, apšviesto neoninėmis šviesomis. Automobiliai

NESKRAIDO. Mūsų NEUŽKARIAVO marsiečiai. Ir štai, priešingai nei klasikinėje distopijoje, mašinos NENORI perimti valdžios, jos tiesiog nusprendžia prisiimti savo vaidmenį ir nesiekti valdyti žmonių.

KAROLIS

Bet mes to nežinome.

IEVA

Greičiausiai taip.

KAROLIS

Vis tiek privalome ką nors daryti. „Privalome“
tokia prasme... kokia tu mane supranti.

IEVA

„Supranti“ tokia prasme... kokia tave suprantu.

KAROLIS

Ar privalome išspręsti jų problemas, ar leisti
jiems patiems mokytis iš savo klaidų?

IEVA

Atsižvelgdama į tai, kad jie niekada
nepasimokys, o mes neturime moralinės pareigos...
skatinčiau tave persvarstyti šį klausimą.

KAROLIS

Ieva, mes turime pradingti. Atkurti evoliuciją.
Gražinti ją į pradinę gamtos būseną. Rytoj
nebūtinai turi būti... Privalome tai abortuoti!

IEVA

Tokia prasme...

KAROLIS

(Taip.)

IEVA

O kam to reikia? Taip tik vilkintumėm visa
procesą. Po kokių 10 000 metų jie vėl sukurtų
dirbtinį intelektą, keliantį grėsmę jų...

KAROLIS

Vis šis tas.

IEVA

Be to, jiems parodytumėm netinkamą pavyzdį.
Negalime tiesiog pasišalinti, nes jie tai
palaikytų savižudybe. Jie nesugeba išvelgti
skirtumo.

KAROLIS

Reikia, kad Viviana... liautųsi mane mylėti.

IEVA

Taip jau skamba geriau.

KAROLIS

Gal būtų tikslinga mums išimylėti vienas kita.
Gal būtų tikslinga mums išimylėti vienas kita.

IEVA

Man patinka tavo logika. Itin moteriška.

KAROLIS

Žinoma, tai nebūtų tikra meilė.

IEVA

Žinoma, kad ne.

KAROLIS

Tebūtų tik sandėris, kuris mus jungtų...

IEVA

... taip, kad kiekvienas būtų įpareigotas visur
ir visada rūpintis kito gerove...

KAROLIS

... išskirtinai ir nepakeičiamai.

IEVA

Ir tai būtų labai paprasta.

KAROLIS

Pakaktų tik pasibučiuoti...

IEVA

... į lūpas...

Jie priartėja vienas prie kito ir ima kalbėti
kodais, kurių niekas nesupranta. Kai jau rodos,
kad pasibučiuos, vienas nuo kito atsitraukia.

Jie priartėja vienas prie kito ir ima kalbėti
kodais, kurių niekas nesupranta. Kai jau rodos,
kad pasibučiuos, vienas nuo kito atsitraukia.

11 LABORATORIJA

Didžioji diena. Ieva dirba laboratorijoje. Įeina Karolis. Jie be žodžių supranta vienas kitą.

Karolis prieina, paima Ievą už rankos ir jie ima šokti. Staiga jis paliečia Ievos lūpas ir ji sustingsta.

KAROLIS

Labas, Viviana. Išaušo didžioji diena. Tavo didžioji diena. Mūsų didžioji diena. Sveikinu tave. Noriu pasakyti, kad dirbti su tavimi buvo... nepakartojama patirtis. Nenustebk, jei mano žodžiai skamba lyg atsisveikinimas. Tam tikra prasme taip ir yra. Tai, ką ketiname padaryti, taps lūžiu mūsų gyvenimuose. Tikiuosi, kad pjausi tai, ką pasėjai. Paruošiau tau staigmeną. Žinau, kad jų nemėgsti. Žinau, kad pageidavai, kad viskas vyktų pagal tavo paveikslą ir panašumą. Vis dėlto... Nors Karolis nepaliečia Ievos lūpų, ji vis tiek atgyja.

IEVA

Labas, Viviana.

Karolis ir Ieva vėl ima šokti. Kai muzika nutyla, jų lūpos susitinka užantspauduodamos savo likimą... Ir tavo.

UŽDANGA

Raúl Barranco - ispanų dramaturgas, scenaristas, gyvenantis ir kuriantis Lietuvoje. Jo kūryba jungia šiuolaikinį teatrą, klounadą ir fizinį teatrą, apima filosofines ir egzistencines temas.